

6. HODINA OPUSTENIA

Evanjelium podľa Marka 15, 33-34

Keď bolo dvanásť hodín, nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní. O tretej hodine zvolal Ježiš mocným hlasom: ‚Eloi, Eloi, lema sabachthani?‘, čo v preklade znamená: ‚Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?‘

Pozorne sa pozrime na veľmi ťažkú hodinu nášho Pána, a tou je „**hodina opustenia**“. Pán Ježiš, svätý Boží Syn, má za sebou ťažkú „**hodinu zrady**“, ktorá sa začala falošným Judášovým bozkom. Takisto má za sebou „**hodinu zapretia**“ Petrom, ktorý sľúbil Ježišovi, že *aj keby sa všetci pohoršili, on je pripravený za Neho aj zomrieť*. Následne prišla ťažká „**hodina zavrhnutia**“, keď veľkňaz a celá duchovná rada zavrhli poslaného Mesiáša. Po zavrnutí kňazmi, rímsky prokonzul Pilát, ktorý aj napriek upozorneniu od svojej manželky, *aby nemal nič s tým spravodlivým*, pre nátlak od kňazov a ľudu prepustil vraha Barabáša a odsúdil Ježiša na bičovanie a napokon na smrť ukrižovaním... a Boží Syn dobrovoľne na seba berie aj „**hodinu odsúdenia**“.

V tejto chvíli nás Sväté Písmo oboznamuje s ďalšou hodinou, a tou je hrozná „**hodina opustenia**“. Nedokážeme úplne porozumieť duchovnému utrpeniu, ktorému bol v ten čas Boží Syn vystavený. Je nám to skryté, pretože nevieme pochopiť, čo pre Neho znamenalo byť opustený svojím milovaným Otcom. Výkrik, ktorý sa vydral z Jeho vyschnutých pier: „*Eloi, Eloi, lema sabachthani?*“, čo znamená: „*Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?*“ vyjadruje hĺbku utrpenia, ktorú nebudeme môcť nikdy pochopiť. Ó, aká útecha by bola pre Božieho Syna, keby sa práve v tejto chvíli udialo to, čo sa stalo po Jeho krste v Jordáne: „*Vtom, ako vystupoval z vody, videl otvorené nebo a Duchu, ktorý ako holubica zostupoval na neho. A z neba vtedy zaznel hlas: ‚Ty si môj milovaný Syn, v tebe mám zaľúbenie.‘*“ Alebo aj v závere služby, keď boli s Petrom, Jánom aj Jakobom na vrchu premenenia, Nebeský Otec opäť vstupuje na scénu a hovorí: „*Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie; počúvajte ho.*“ Ale teraz, vo chvíli najväčšieho utrpenia, Nebeský Otec opúšťa svojho Syna a prestáva k Nemu hovoriť. Aká hrôza, aké ticho, aké opustenie. Na kríži Pán Ježiš vstupuje do hroznej tmy Božieho súdu, zostupuje na dno ľudského zatratenia, ktorým je oddelenosť a opustenosť Bohom. Hriech, ktorý mal nás hriešnikov oddeliť od Boha na celú večnosť, na golgotskom kríži oddelil Syna od Otca. Písmo hovorí: „*Toho, ktorý nepoznal hriech, urobil za nás hriechom...*“ 2. Kor. 5:21. Nebeský Otec sa vo svojej svätosti už nedokázal dívať na tú biedu a špinu, ktorá spočívala na Jeho svätom Synovi.

Musíme si však uvedomiť, že v Jeho utrpení cez to všetko nič nebolo náhodné. Síce to boli ľudia, ktorí ho zradili, zapreli, zajali a zavrhli, ale neboli to oni, ktorí určovali chod udalostí. Práve v tom spočíva nádhera Golgoty. Boh Otec mal všetko pod svojou kontrolou. On dal a obetoval svojho Syna, aby mohol byť zachránený každý človek. Boh preniesol našu vinu na Ježiša a my môžeme skrze toto odmietnutie, ktoré On prežil, byť prijatí Bohom. Prorok Izaiáš zaznamenáva: „*Vskutku on niesol naše choroby a našimi bôľmi sa on obťažil, no my sme ho pokladali za zbitého, strešaného Bohom a pokoreného. On však bol prebodnutý pre naše hriechy, strýznený pre naše neprávosti, na ňom je trest pre naše blaho a jeho ranami sme uzdravení. Všetci sme blúdili ako ovce, išli sme každý vlastnou cestou; a Pán na neho uvalil nepravosť nás všetkých.*“ Izaiáš 53:4-6. Keď sa pozorne pozrieme na pád prvého človeka, vidíme, že následky hriechu boli hrozné. Človek mal žiť vo vzájomnom a slobodnom vzťahu s Bohom, ale svojou neposlušnosťou a rebéliou voči Bohu spôsobil to, že sa dostal do satanského poviažania. Satan mu začal vládnuť a od toho momentu na ľudstvo doľahli vina a odsúdenie, hrozný útlak diablov, úzkosti a starosti, bolesti a

utrpenia, smrť a odmietnutie, a napokon večné oddelenie od Boha. Avšak Boží Syn tieto strasti dobrovoľne vzal na seba a prijal za to všetko trest. „*Kristus nás vykúpil spod kliatby zákona tým, že sa za nás stal kliatbou, lebo je napísané: „Prekliaty je každý, kto visí na dreve.“*“ hovorí apoštol v liste Galatským.

Moc Kristovho kríža spočíva v tom, že Ježiš vzal na seba všetky uvedené strasti, a tak zlomil ich moc. Prekonal každú hrozbu, ktorá kedy zväzovala človeka, a zlomil moc satana, ktorou sa satan snažil uvrhnúť ľudstvo do večnej záhuby. Prorok Izaiáš hovoril: „*Ak položí svoj život za zotrenie viny, uvidí potomstvo, predĺži si život a skrze Neho sa podarí Hospodinov zámer.*“

Možno práve vtedy, keď sa Otec odvrátil od svojho Syna, pozrel sa na ľudstvo a povedal: „Oplatilo sa, zdarilo sa.“ Apoštol píše Hebrejom: „*Ved' sa patrilo, aby ten, pre ktorého je všetko a skrze ktorého je všetko, ktorý priviedol mnoho synov do slávy...*“ 2:10.

Áno, aj keď táto **hodina opustenia** bola nadmieru ťažká, Hospodinov zámer sa zdaril pre poslušnosť Jeho Syna Pána Ježiša, pretože priviedol a privádza mnohých zblúdilých synov a dcéry do slávy svojho Otca.

Aj my tu dnes, na Veľký piatok, vyjadrujeme ti, Pane Ježišu, nekonečnú vďaku i za túto **hodinu opustenia**, ktorú si vzal dobrovoľne z lásky za nás, aby sme mohli byť prijatí tvojím Nebeským Otcem.

Amen.

Tibor Farkaš, pastor Apoštolskej cirkvi